

# YAKARIŐ

Mustafa SİNAN

Koruyan kayırgan Allah'ın adıyla

Övgü ve sevgi sanadır, ya Rab!

Tövbe dönüştür. Tövbe, *ricat* dedikleri geri dönüp kaçmak değildir. Tövbe, *irtidat* dedikleri sevdiğinden kopmak değildir. Tövbe batıldan dönüş, Hakk'a yöneliştir. Tövbe sapıklıktan sapmak, Hakk'a tapmaktır. Tövbe, sevgilinin sevmediği işi bir daha yapmamaktır. Tövbe sevgiliyi anlamak, sevgiliyle barışmak, sevgilinin hasretine yanmak, sevgiliye ağlamaktır. Tövbe sevgiliyle anlaşmaktır.

Ya Rab, biz tövbe için kapına geldik. Sen mekânsızsın, kapın olmaz; tapına geldik, biz hep sana tapınageldik. Ya Rab, biz hata ettik yanıldık yamulduk. Doğrulmak istiyoruz, katına geldik. Adalet istedik, hata ettik; adaletinden merhametine geldik. Yarattıklarına rahmân, yâr ettiklerine rahîm Allah, *metâ nasrullah*. Dalalet içindeyiz, hidayetine geldik. Bizi boş çevirmeyeceğini bildiğimiz için yalnız sana, yana yakına geldik. Yakınına geldik. Sana yalnız gelecektik, yalnızlık sana mahsustur diye, sana biz geldik.

Senden başka sığınağımız, senden başka sığınacağımız, senden başka sarınacağımız yok. Dışımızdaki çokluk, bizim içimizi boşalttı; gönlümüzü senin muhabbetinle doldurmağa geldik.

Biz hep seni sevdik. Senin sevginin üstüne bir sevgi koymadık, senin sevginin yanına bir sevgi oturtmadık. Biz hep seni ama yalnız seni sevdik. Sen de bizi sev, ya Rab! Senin sevdiğini, seni bize sevdirdiği için sevdik. Senden sonra onu sevdik. Onun için ordumuza Mehmetçik dedik. Bize bahşettiğin vatan toprağına harem dedik.

Aklın anlatamadığı, havsalanın alamadığı, gönlün muhabbetinle kaynadığı ve bu coşkuyla seni andığını sandığı Rab, biz hep seni sevdik. Senin sevginden başka bir sevgi bizi teselli etmedi. Senin sevginden başka bir sevgi bizi doldurmadı, doyurmadı; başka bir sevginin de bizi öldürmeyeceğini, ondurmayacağını biliyoruz. Biz hep seni seviyoruz. Biz hata ettik; başımızı taşlara, elimizi dizimize vuruyor, yüzümüzü huzurunda yerlere sürüyoruz. Merhametine muhtacız.

Yoktuk, var ettin; beşerdik, adam ettin; adamdık, insan ettin. Sen ettin, biz olamadık, biz ettik sen etme.

Ya Rab, bizi sensiz etme! Sen bizimle ol yeter.

Biz hep seni sevdik. Değişmez kaderi dua ile değiştiren sensin. Merhametsiz kalplere merhamet yerleştirecek sensin. Bir avuç kabile iken millet ettin; bu kadri bilemedik, zillete düştük. Kibriyalık sana yaraşır. Büyüklük edip bizi kurtaracak sensin. Elimizden tutup bizi yaşatacak sensin. Sen sevgiye muhtaç değilsin. Biz sevmeğe muhtacız; biz senin sevmene muhtacız. Şimdi anladık, şimdi ağlıyoruz. Huzurunda yalvarıyoruz. Kelimine “Rabbim göğsümü aç.” diye el açtırtan, habibine “Göğsünü açmadık mı?” diye hatırlatan sensin. Yıldızı ışıtan sensin, ayı parlatan sensin. Ay yıldızı da yaratan sensin. Haliline yıldızların da ayın da Rabbini buldurtan sensin. Bu ay yıldızın altında sana yalvartan da sensin. Sen büyüksün, yalvaranı boş çevirmek şanımdan değildir; sen büyüksün, başkasına el açtırmak uluhiyetinden olamaz. Seni arayanlara hidayetini sunacak da sensin. Ayımız “Ah!”ımız olmasın, yıldızımız düşmesin. Ay yıldızımız tan yıldızımız olsun, gecemiz gündüzümüz olsun. Bize günyüzü göster, ya Rab! Gündüzümüz bayram olsun. Ay yıldızımızı bize bağışla, ya Rab, sen Tanrımızsın bizi bağışla, ya Rab!